

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTKÓW W WARSZAWIE
Karta Ewidencyjna Zabytków
Architektury i Budownictwa

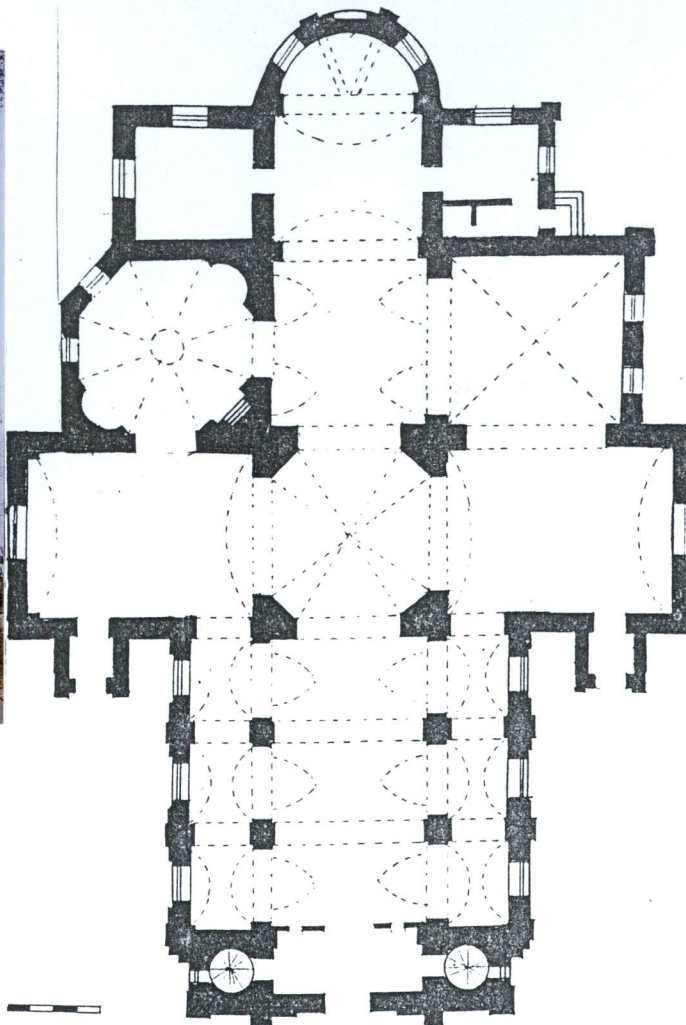
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N	O	P	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Nr 2803
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---------

1. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. ANDRZEJA APOSTOŁA 365/1	2. Czas powstania 1758, 1842, 1912-21	3. Miejscowość SUCHEDNIÓW
---	--	------------------------------

Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

Widok ogólny – elewacja południowa kościoła
Rzut przyziemia

4. Adres Parafia p.w. św. Andrzeja Ap., ul. Kościelna 11, 26-130 Suchedniów
5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat skarżyski gmina Suchedniów diecezja radomska
6. Poprzednie nazwy miejscowości Suchyniów, Suchiniów, Sucheniów
7. Przynależność administracyjna przed 1999 r. województwo kieleckie
8. Właściciel i jego adres parafia rzymsko-katolicka p.w. św. Andrzeja Ap., ul. Kościelna 11, 26-130 Suchedniów
9. Użytkownik i jego adres j.w.
10. Rejestr zabytków Nr 299 A data 15.02.1967 r.

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Suchedniów do k. XVIII w. należał do biskupów krakowskich. Parafia w Suchedniowie została utworzona dopiero w 1863 r. (wcześniej Suchedniów przynależał do parafii we Wzdole). W 1758 r. z fundacji bpa krakowskiego Andrzeja Załuskiego wybudowano murowaną kaplicę, p.w. św. Andrzeja Apostoła, w formie centralnej rotundy, sklepionej, z kopułą krytą gontem zwieńczoną sygnaturką. Od wschodu do rotundy przylegało niewielkie prezbiterium oraz zakrystia. Kaplica obsługiwana była do 1808 r. przez kapelana ze Św. Katarzyny, potem stałego. W 1842 r. przystąpiono do rozbudowy, wg. projektu wykonanego przez Henryka Marconiego w 1835 r. - dobudowano nawę i dwie kaplice boczne oraz od frontu dwie wieżyczki w stylu bizantyjskim. Dach pokryto blachą. Konsekracja kościoła w 1860 r., przez bpa diecezji sandomierskiej J. Juszyńskiego. W 1872 r. wykonano murowane ogrodzenie wokół kościoła. W 1886 r. na terenie cmentarza przykościelnego wystawiono prowizoryczną drewnianą dzwonnice. W 1889 r. przeprowadzono prace restauratorskie. W latach 1912-21 przeprowadzono kolejną rozbudowę kościoła (z inicjatywy ks. proboszcza F. Koperskiego) – dobudowano prezbiterium, część nawy głównej, 4 kaplice boczne, 2 zakrystie. Rozbudowa prowadzona wg. projektu arch. Kazimierza Prokulskiego. Wokół kościoła wykonano murowano-żeliwne ogrodzenie. W latach 1926-32 otynkowano i pomalowano kościół, przeprowadzono remont więźby dachowej, zamówiono ołtarze, zamontowano w oknach witraże św. Apostołów, powiększono cmentarz przykościelny.

Styl: elewacje zewnętrzne – część zachodnia neoromańska, część wschodnia eklektyczna, o cechach neoklasycystycznych; wnętrza – neorenesansowe.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrza, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA: Suchedniów usytuowany w północnej części województwa świętokrzyskiego, wśród lasów Puszczy Świętokrzyskiej, przy trasie Warszawa-Kraków. Kościół usytuowany w centrum miejscowości, na wzgórzu o znacznym spadku w stronę północną i wschodnią (w dolinę rzeki Kamionki), dobrze wyeksponowany w krajobrazie. Od strony zachodniej u podnóża wzgórza biegnie ulica Kościelna, dalej niska zabudowa miejska. Od strony południowej parking. Od północy i wschodu zadrzewiony stok i dolina rzeki Kamionki. Cmentarz przykościelny znajduje się na płaskiej platformie na szczycie wzgórza. Na planie nieregularnego wieloboku zbliżonego w obrysie do owalu. Wydzielony ogrodzeniem w formie murowanej z kamienia ciosowego, nie otynkowanej, wysokiej podmurówki, pełniącej od strony zach., pn. i wsch. funkcję muru oporowego, na której metalowe, ażurowe przęsła. Obecne wejście główne na teren cmentarza od strony południowej, poprzedzone schodami przez 3-przelotową bramę, ujętą murowanymi z kamienia ciosowego 4-bocznymi filarami, zwieńczonymi kamiennymi nakrywami. Wejście boczne od zachodu, na wprost fasady kościoła, poprzedzone schodami. Murowana dzwonnica usytuowana w części pd. – wsch. cmentarza. Prezbiterium kościoła skierowane w stronę zachodnio-południową. Kościół usytuowany w części środkowej i wschodniej cmentarza. Do partii środkowej elewacji południowej kościoła dostawiony ołtarz polowy w formie drewnianej konstrukcji ustawionej na podeście. Wokół kościoła alejki procesyjne z płyt chodnikowych i kamiennych. Drzewa nasadzone przy wewnętrznej linii ogrodzenia – głównie z części zachodniej i północnej.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA: murowany z kamienia ciosowego i łamanego oraz cegły. Wnętrze tynkowane, z zewnątrz otynkowana część zachodnia, część wschodnia (prezbiterium, zakrystie, kaplice) – odsłonięty mur z kamienia łamanego. Wnętrze polichromowane, w jasnej tonacji, z malowaną dekoracją naśladującą sgraffito. W nawie głównej sklepienie kolebkowe z lunetami na gurtach, w nawach bocznych oraz 2 kaplicach (pn. i pd.) przy rotundzie - kolebkowe, w centralnej rotundzie kopuła 8-boczna z latarnią, w kaplicy pn. sklepienie krzyżowe, w kaplicy pd. kopuła, w prezbiterium kolebka z lunetami, z konchowym zamknięciem; w zakrystiach płaskie stropy z sufitami. Więźba drewniana, stolcowa. Dach na nawie głównej dwuspadowy, o małym nachyleniu połaci, na nawach bocznych dachy pulpitowe, na centralnej rotundzie kopuła z latarnią. Na wieżach frontowych helmy 4-połaciowe, o profilu wklęsło-wypukłym, zwieńczone kulą i krzyżem na czworobocznej podstawie. Na prezbiterium dach 2-spadowy, oraz nad częścią zachodnią 2-spadowy z półkolistym zamknięciem. Na kaplicach pn. i pd. dachy dwuspadowe, kalenicowe, na przedsionkach przy kaplicach daszki 2-spadowe. Na kaplicy pd. dach namiotowy, 8-połaciowy z latarnią. Na zakrystiach dachy 2-spadowe. Na kaplicy pn. dach namiotowy 4-połaciowy. Pokrycie dachowe z blachy ocynkowanej. Chór muzyczny drewniany, nadwieszony. Posadzka w prezbiterium wielobarwna, ceramiczna (lastrico), w nawach, kaplicach posadzka z płyt marmurowych, w zakrystiach parkiet. Drzwi zewnętrzne – główne prostokątne, drewniane, 2-skrzydłowe, płycinowe. Boczne w kaplicy pn. 2-skrzydłowe, prostokątne, drewniane, z półkolistym przeszklonym nadświetlem. Do zakrystii drewniane, jednoskrzydłowe spągowe, zamknięte łukiem odcinkowym. Drzwi wewnętrzne – z kruchty do nawy głównej prostokątne, 2-skrzydłowe, drewniane, częściowo przeszklone; po bokach prostokątne, jednoskrzydłowe, drewniane, częściowo przeszklone; z prezbiterium do zakrystii (obu) prostokątne, jednoskrzydłowe, drewniane. Okna – w nawach bocznych o półkolistym zamknięciu, wielokwaterowe, witrażowe; w nawie głównej półkolistę, wielokwaterowe; w elewacji wschodniej wielokwaterowe, 2-skrzydłowe z półkolistym górnym nadświetlem, oraz jedno półkolistę, wielokwaterowe. W kaplicach pd. i pn. okulusy. W zakrystiach okna o zamknięciu łukiem odcinkowym, szklone szkłem matowym. Stolarka drewniana i metalowa.

RZUT: centralna, 8-boczna rotunda, nakryta kopułą, połączona od wschodu z 3-nawowym, 3-przęsłowym

c.d. wkładka nr 1

14. Kubatura ~ 7000 m ³	15. Powierzchnia użytkowa ~ 595 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne sakralne - kościół parafialny	17. Użytkowanie obecne sakralne - kościół parafialny
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja - w latach 1945-54 pomalowano wnętrze - 1955 zainstalowanie nowego zegara na wieży kościelnej - 1956 - 1972 r., wybudowano murowaną dzwonnice; odmalowano kościół, zainstalowano instalację elektryczną; - od 1994 r. przeprowadzono renowację kościoła – m. in. reperację tynków zewnętrznych, scalenie kolorystyczne elewacji, polichromię wnętrza – wg. projektu mgr G. Klaryski, wykonano nowe okna do wieży, wykonano opaskę odwadniającą, renowacja d. kaplicy p.w. Przemienienia Pańskiego (ob. „La cappella Italiana”). - 1997 r. – przebudowa chóru muzycznego i kruchty wewnętrznej.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Kościół w stanie dobrym.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Brak			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Suchedniów, Akta Dyrekcji Ubezpieczeń, D. U. 17 1216, w: Archiwum Państwowe w Kielcach

22. Bibliografia

Katalog zabytków sztuki w Polsce, t. III, woj. kieleckie, z. 4, powiat kielecki, Warszawa 1957;
Cz. Ryszka, Infułat z Suchedniowa, Kraków-Suchedniów 2007
J. Wiśniewski, Dekanat konecki, Radom, 1913;

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Plan kościoła w Suchedniowie, w: Akta Dyrekcji Ubezpieczeń, D.U. 17 1216, w: Archiwum Państwowe w Kielcach

24. Uwagi różne

25. Opracował

Tekst J. L. Adamczyk 2007

Plany, rysunki J. L. Adamczyk 2007

Zdjęcia fotogr J. L. Adamczyk 2007

Miejsce przechowywania płyty CD z fot. - WUOZ Kielce, ul. Zamkowa 5

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (data, nazwisko wypełniającego)

27. Załączniki

2

1. Miejscowość SUCHEDNIÓW	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. ANDRZEJA AP.	6. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
2. Gmina SUCHEDNIÓW		c.d. pkt. 13
3. Powiat SKARŻYSKI		
4. Województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE		

c.d. pkt. 13

bazylikowym, krótkim korpusem, na rzucie zbliżonym do kwadratu. Nawa główna nakryta sklepieniem kolebkowym z lunetami na gurtach, w nawach bocznych kolebki. Nawa główna oddzielona od bocznych arkadami wspartymi na czworobocznych filarach. Na przedłużeniu ku wschodowi korpusu nawowego nieco od niego węższa wewnętrzna kruchta, nad którą, w 2-iej kondygnacji, chór muzyczny. W narożnikach kruchty cylindryczne klatki schodowe. Do rotundy, na przedłużeniu jej osi poprzecznej dostawione z obu stron kaplice, tworzące ramiona transeptu – na planie prostokąta, sklepienie kolebką. Do ich elewacji wschodnich, na osi, dostawione niewielkie przedsionki, na rzucie prostokąta. Od zachodu centralnej rotundy przedłużone 1 przęsło nawy głównej, dłuższe niż w korpusie nawowym (pierwotnie prezbiterium), również sklepienie kolebką z lunetami. Do niego przylega właściwe 1-przęsłowe prezbiterium, tej samej szerokości co nawa, zamknięte półkoliście, sklepienie kolebką, z konchowym zamknięciem. W narożnikach między kaplicami a zachodnim przęsłem nawy głównej dobudowane 2 kaplice, południowa na rzucie 8-boka, przekryta kopułą, północna na planie kwadratu, ze sklepieniem krzyżowym. Do prezbiterium, z jego obu stron przylegają symetrycznie 2 zakrystie, na planie prostokąta, północna ze ścianką działową wydzielającą pomieszczenie gospodarcze. Wejście główne do kościoła na osi środkowej, przez kruchtę wewnętrzną. Boczne z przedsionków przy kaplicach, do zakrystii pn. – w elewacji pn., poprzedzone schodami.

BRYŁA: budynek rozbudowany wzdłuż osi podłużnej. Dominantę stanowi partia środkowa (z kopułą nad centralną rotundą, 2 parami kaplic przylegających z obu stron). Korpus nawowy bazylikowy, krótki, z dwiema niskimi czworobocznymi wieżyczkami nad fasadą, nakrytymi hełmami 4-połaciowymi, o profilu wklęsło-wypukłym i zwieńczonymi kulą i krzyżem na czworobocznej podstawie. Nawa główna nakryta jest dachem dwuspadowym, o małym nachyleniu połaci. Wysokie w stosunku do głównej nawy boczne nakryte dachami pulpitowymi. Na przedłużeniu dachu nawy głównej ku zachodowi, na osi, kopuła z latarnią wieńczącą centralną rotundę, której mury wtopione w ściany nawy głównej. Na osi poprzecznej, z obu stron rotundy, przylegają czworoboczne kaplice, tworzące ramiona pseudotranseptu, o wysokości ścian nieco wyższych od naw bocznych, nakryte dachami dwuspadowymi, których kalenice sięgają gzymsu wieńczącego nawy głównej. Przy ich elewacjach wschodnich niewielkie czworoboczne przedsionki, nakryte dwuspadowymi daszkami. Za rotundą, na przedłużeniu w stronę zachodnią, jedno przęsło nawy głównej, nakryte również dachem dwuspadowym oraz niższe prezbiterium, nakryte dachem dwuspadowym z półkolistym zamknięciem. Do zachodniego przęsła nawy oraz do ścian zachodnich w/w kaplic przylegają następne kaplice – od południa na rzucie 8-kąta, o wysokości ścian niższych od prezbiterium, nakryta wysokim 8-połaciowym dachem zakończonym dość masywną latarnią o cebulastym zwieńczeniu, na którym kula i krzyż. Od północy czworoboczna, nakryta dachem namiotowym, zwieńczonym kulą i krzyżem. W narożnikach między prezbiterium z kaplicami dwie niższe i węższe od nich zakrystie, nakryte dachami dwuspadowymi.

ELEWACJE: Korpus nawowy wraz z fasadą otynkowany, z bogatszą, klasycyzującą dekoracją architektoniczną; neoromańska partia zachodnia o surowym charakterze, nieotynkowana. Opasany cokołem, fasada wraz z bocznymi elewacjami wież (wtopionych w fasadę) zwieńczona belkowaniem z szerokim pasem fryzu, nawy boczne zwieńczone zredukowanym belkowaniem, pozostałe części kościoła zwieńczone profilowanym gzymsem.

Fasada (elewacja wschodnia) – tworzy ją ściana kruchty wewnętrznej oraz wtopionych w nią wież, nieco węższa niż szerokość korpusu nawowego, którego wąskie fragmenty ścian ujmują ją z obu stron. 3-osiowa, 2-kondygnacyjna. Partia środkowa podkreślona portykiem, wysuniętym nieco przed lico muru; w formie dwóch półkolumn na wysokich 4-bocznych cokołach, o gładkich trzonach, z kapitelami doryckimi, dźwigających odcinek belkowania z trójkątnym tympanonem. Całość fasady ujęta na narożnikach pilastrami, w wielkim porządku, wspartych na cokołach o tej samej formie i wysokości jak półkolumn. Na osi środkowej, w 1-iej kondygnacji prostokątny otwór drzwiowy, ponad którym trójkątny naczółek. Flankowany szerokimi pseudopilastrami z kapitelami o formie nawiązującej do doryckiej. Pierwszą od drugiej kondygnacji wydziela niewielki gzyms, biegnący między kapitelami pseudopilastrów, przez całą szerokość fasady. W 2-iej kondygnacji półkolistе okno. Na bocznych osiach, w pierwszej kondygnacji półkoliście zamknięte nische, w których ustawiono pełnoplastyczne, niewielkie figury świętych, w drugiej kondygnacji półkoliście zamknięte okna.

Ściana w partiach bocznych z podziałem pasowym wydzielonym przez odcinki gzymsu biegnące na wysokości nasady łuku okien i nisz oraz fryzu pod belkowaniem wieńczącym. Powyżej gzymsu wieńczącego, na skrajnych osiach, 2 niskie wieże, w formie czworoboków ujętych przy narożnikach pilastrami, między którymi w wieży pd. okrągłe tarcze zegara, w pn. otwory okienne o półkolistym zamknięciu (wszystkie elewacje wież ukształtowane w ten sam sposób). Elewacje boczne wież – ujęte pilastrami, 1-osiowe, ukształtowane tak samo, jak w elewacji wschodniej, z wyjątkiem 1-ej kondygnacji, gdzie zamiast nisz otwór okienny, identyczny jak w 2-iej kondygnacji.

Elewacja zachodnia: tworzy ją ściana szczytowa nawy głównej, półkoliste zamknięcie prezbiterium oraz elewacje zakrystii. Ściana szczytowa nawy z trójkątnym szczytem, oddzielonym gzymsem. Do niej przylega prezbiterium, z apsydialnym zamknięciem, które 3-osiowe, ze ślepym arkadowaniem, w którym, na osiach półkoliście zamknięte otwory okienne, środkowe zaślepione. Elewacja prezbiterium ujęta niższymi 1-osiowymi elewacjami zakrystii, w których 2 duże otwory okienne, zamknięte łukiem odcinkowym.

Elewacja południowa: tworzy ją kolejno od wschodu – elewacja boczna wież, korpus nawowy, elewacje 2 kaplic, zakrystii oraz prezbiterium. Elewacja wież (patrz opis fasady), nieco cofnięta względem korpusu nawowego. Elewacja korpusu nawowego 3-osiowa. Ściana nawy głównej widoczna tylko w górnej partii – na osiach półkoliste okna, z gzymsem działowym, przerwany na oknach i biegnącym na ok. połowi ich wysokości. Elewacja nawy bocznej z półkoliście zamkniętymi otworami okiennymi na osiach, między którymi, oraz przy narożniku pd.-wsch. pseudopilastry, podtrzymujące gzyms wieńczący. Okna w półkoliście zamkniętych wnękach, przedłużonych do partii cokołowej. Pozostała część elewacji neoromańska. Ściany centralnej rotundy przysłonięte kaplicą, która znacznie wysunięta ku przodowi względem ścian korpusu. Elewacja pd. 1-osiowa, zwieńczona trójkątnym szczytem, ujęta przy narożnikach niewielkimi przyporami. Na osi okulus. Elewacja wschodnia kaplicy pozbawiona wystroju, poza gzymsem wieńczącym. Z przedsionkiem na osi – którego elewacja frontowa (wschodnia) 1-osiowa (z otworem drzwiowym o półkolistym zamknięciu), z trójkątnym szczytem; elewacje pd. i pn. – ślepe, pozbawione wystroju. Elewacja zach. kaplicy w znacznej części przysłonięta przybudowaną drugą, 8-boczną (widoczne fragmenty ścian przy narożniku pd.-zach. oraz w górnej partii). Elewacja kaplicy kopułowej – nieco cofnięta, z widocznymi ścianami pd. i pd.-zach., 1-osiowymi, (na osi okulus) oraz fragmentem pd.-wsch. poniżej gzymsu wieńczącego. Elewacja prezbiterium przysłonięta zakrystią. Jej elewacje pozbawione wystroju, z dużym otworem okiennym zamkniętym łukiem odcinkowym, w elewacji pd. na osi, w zach. – usytuowanym z przesunięciem względem osi. Przy narożniku zach. zakrystii niewielka przypora.

Elewacja północna: ukształtowana w podobny sposób jak południowa; elewacje korpusu, kaplicy przy rotundzie – identyczne jak pd.; elewacja drugiej kaplicy pn. 2-osiowa, z półkoliście zamkniętymi oknami na osiach. Elewacja zakrystii 2-osiowa, z otworem drzwiowym zamkniętym łukiem odcinkowym, przy ścianie kaplicy, poprzedzonym schodkami, oraz dużym oknem, zamkniętym łukiem odcinkowym.

WNĘTRZE: jednolity system dekoracji zastosowany we wszystkich pomieszczeniach. Dekoracja architektoniczna wzbogacona polichromią, naśladującą sgraffito i dającą efekt horror vacui. Wnętrze rozbudowane w partii środkowej (centralna rotunda, 4 kaplice). Korpus nawowy krótki, 3-nawowy, bazylikowy. Nawa główna nakryta sklepieniem kolebkowym z lunetami, na gurtach, które podtrzymywane przez pseudopilastry, nałożone na czworoboczne filary oddzielające nawę główną od bocznych. Partia ścian oddzielona od partii sklepień belkowaniem, z profilowanym gzymsem, wyłamanym przy głowicach pseudopilastrów. Wąskie nawy boczne, sklepienie kolebkami, otwarte na nawę główną arkadowymi przejściami. Na przedłużeniu od wschodu wewnętrzna kruchta, oddzielona od nawy prostą ścianką działową z 3 wejściami. Nad kruchtą nadwieszony chór muzyczny, z drewnianą neobarokową balustradą, o profilu wklęsło-wypukłym. Nawa główna oddzielona od centralnej rotundy półkolistym łukiem tęczowym, flankowanym pseudopilastrami. Rotunda równa szerokością nawie głównej, nakryta kopułą z latamią. Partia sklepienia oddzielona profilowanym gzymsem, wyłamanym na odcinku koła nad okulusami, znajdującymi się na ścianach ukośnych. Z rotundy, na osi poprzecznej, arkadowe przejścia do dwóch bliźniaczych kaplic (południowej i północnej) oraz, na osi podłużnej, do ob. przęsła zachodniego nawy gł. Kaplice sklepienie kolebką. Zachodnie przęsło nawy sklepienie kolebką z lunetami, w tym samym systemie dekoracji architektonicznej, jak w części wschodniej. Z obu stron przęsła nawy kaplice – południowa na rzucie 8-kąta; w niej ściany zwieńczone przerwany przy okulusach gzymsem (znajdujących się w ścianie pd. i pd.-zach). W partii przyziemia w ścianach pn.-zach. i pd.-wsch. półkoliste, konchowo zamknięte nisz; w ścianie pn.-wsch. schody na ambonę. Kaplica połączona od pn. arkadowym przejściem z nawą główną, oraz od wsch. z kaplicą przy rotundzie. Kaplica pn. sklepienie krzyżowo, otwarta szerokimi półkolistymi arkadami z nawą główną oraz kaplicą pn. Prezbiterium oddzielone od nawy niewielkim, półkolistym łukiem tęczowym. Sklepienie kolebką na gurtach, z konchowym zamknięciem. Przy zamknięciu gurt sklepienny podtrzymywany przez wąskie filary przyścienne. Z obu stron prezbiterium prostokątne otwory wejściowe do zakrystii. Ich wnętrza pozbawione wystroju, o utylitarnym charakterze.

WYPOSAŻENIE: ołtarz główny, 2 ołtarze boczne, 4 ołtarze w kaplicach, organy, ambona, chrzcielnica.

INSTALACJE: elektryczna, odgromowa, c.o.

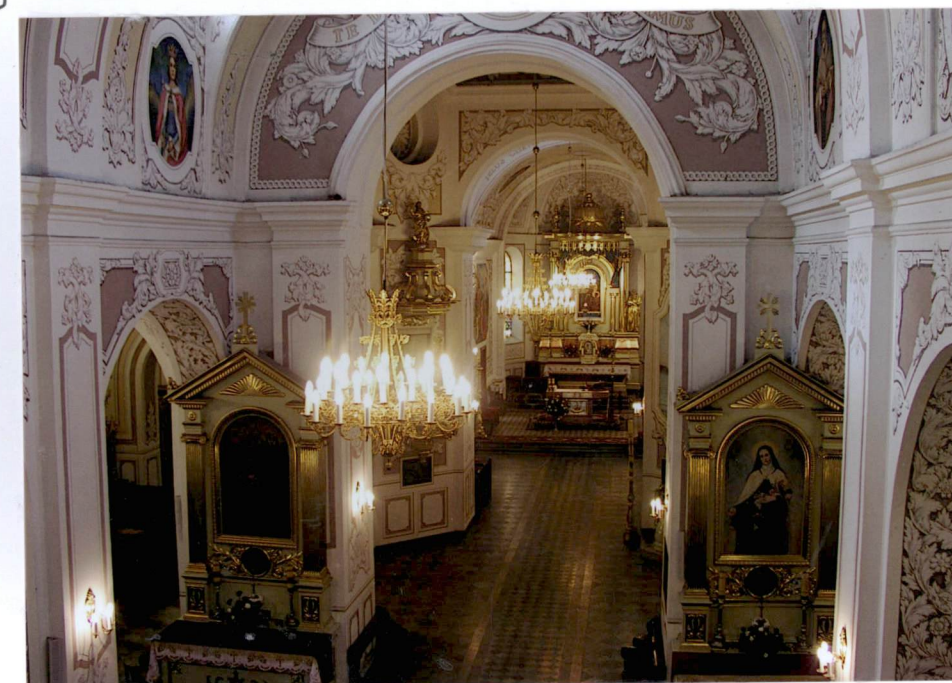
1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawarto
SUCHEDNIÓW	KOŚCIÓŁ P.W.ŚW. ANDRZEJA	AP.

1. FASADA KOŚCIOŁA
2. ELEWACJA WSCH.
3. WIDOK W STRONĘ PREZBITERIUM
4. WIDOK NA CHÓR MUZYCZNY
5. WNETRZE KAPLICY PN.

2

3

4

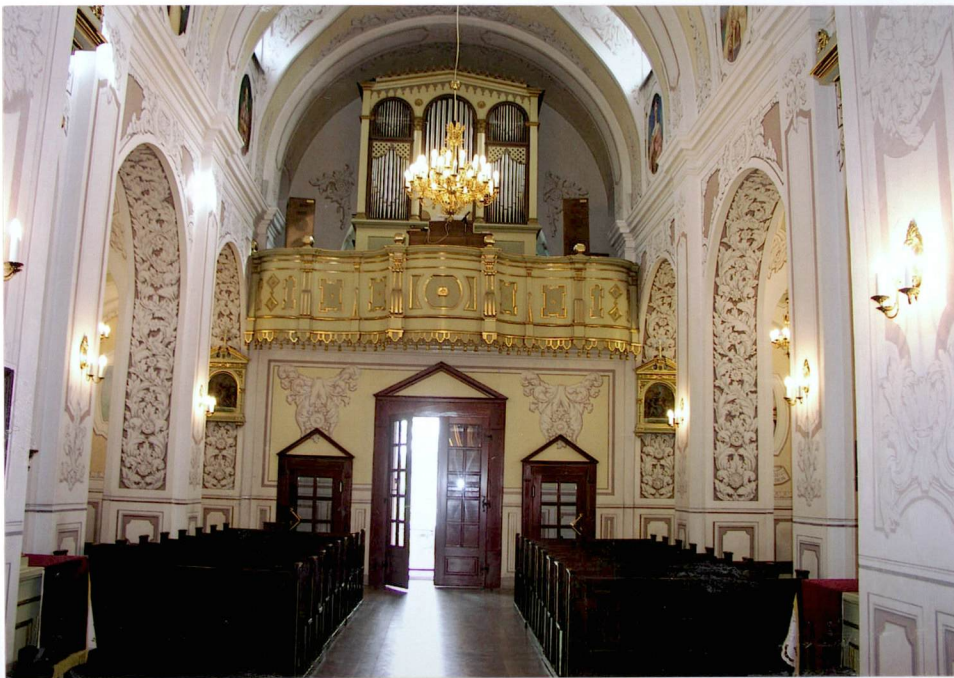
Miejsce przechowywania negatywów: .....

c ODZ_001

b.2. Adamczyk

4

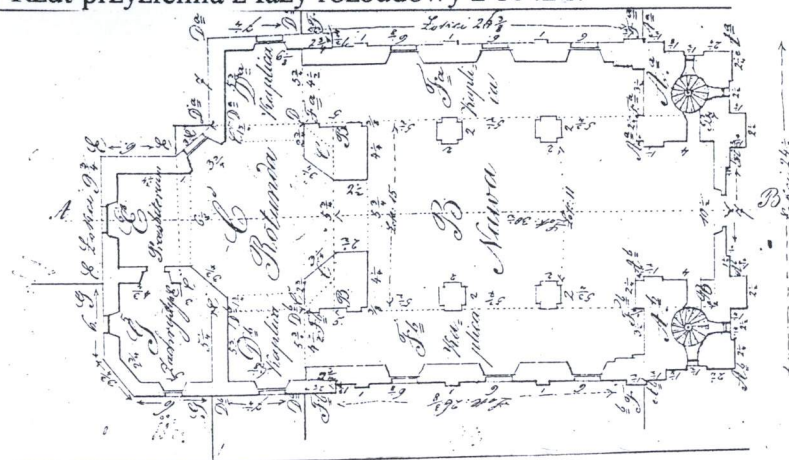
5

Plan orientacyjny w skali 1:25 000

Rzut przyziemia z fazy rozbudowy z 1842 r.

Plan sytuacyjny w skali 1:1000

